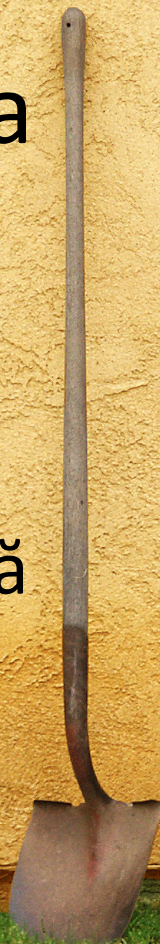

Instrumente pentru Plantarea și Dezvoltarea Bisericii în lumea post-creștină

Instrumente pentru Plantarea și Dezvoltarea Bisericilor în lumea post-creștină

Scris de către: MOMENTUM, UK Ltd.
Un Partener al Bisericii Nazarineanului în procesul de
dezvoltare a acesteia în regiunea Eurasia

Titlul original în limba engleză: *Tools for Church Planting and Church Development in the Post-Christian World*

Copyright © MOMENTUM, UK Ltd, 2010

Această ediție este tradusă și publicată cu ajutorul MOMENTUM.

Toate drepturile rezervate.

www.missionaleurasia.com

Ediția în limba română publicată de

O.C.E.A.D. Nazarineanul

Intrarea Viilor, Nr. 4, Sector 5

București, România

Traducere: Magdalena Balaban

Corectură: Clara Hălmăgian

Coordonare: Jonathan Phillips

Toate citatele din Scriptură sunt din versiunea Dumitru Cornilescu.

CUPRINS

Introducere	3
-------------------	---

SECȚIUNEA I

PRINCIPII TEOLOGICE ȘI FONDATOARE

1.1 – O Teologie a Creșterii Bisericii.....	5
1.2 – Tipare schimbătoare: de la Creșterea Bisericii la Sănătatea Bisericii	11
1.3 – Plantarea Sănătoasă a unei biserici și sănătatea acesteia.....	15
1.4 – Șapte Principii Cheie Fundamentale Pentru Plantarea Bisericilor Sănătoase	22
1.5 – Să Plantăm Biserici Sfinte și Sănătoase	32
1.6 – Declarație Rezumat	49

SECȚIUNEA II

APLICAȚII PRACTICE

2.1 – Metode Practice Pentru Plantarea de Noi Biserici	51
2.2 – Plantarea de Biserici: Convingeri, Context și Constrângeri	54
2.3 – Calea de Urmă: O Concluzie Practică	57

INTRODUCERE

MOMENTUM UK Ltd este rezultatul unei viziuni comune a patru parteneri fondatori nazarineni: Districtul de nord Insulele Britanice, Distritul de sud Insulele Britanice, Regiunea Eurasia și Colegiul Teologic Nazarinean. MOMENTUM vorbește despre MIȘCARE. Scopul, „palpitația” este de a ajuta crea, susține și inspira un nou val de gândire și practică creștină care vor conduce spre un focus reînnoit de misiune eficientă și relevantă desfășurată de-a lungul țărilor. Ne rugăm ca prin dinamismul Duhului Sfânt să devenim un catalizator pentru schimbare, reînnoire, progres și dezvoltare.

Există cinci componente în procesul de lucru MOMENTUM:

- *Să ofere pregătire și educație* ce vor echipa studenții pentru a se dovedi mai eficienți în misiune în secolul 21.
- *Să susțină și să dezvolte plantarea bisericilor.* În scopul de a demonstra importanța acestei componente, MOMENTUM a plantat o biserică nouă în Anglia bazată pe stabilirea centrelor misionare.
- *Să asigure verificarea sănătății bisericii* printr-un plan de studii, precum și instrumente asemănătoare aparținând bisericii.
- *Să echipeze bisericile cu resurse practice* precum scrisorile informative, „instrumentar” pentru pastori și bisericile locale alături de alte resurse.
- *Să dezvolte parteneriate* atât în interiorul cât și în afara Bisericii Nazarineanului.

SECȚIUNEA I

PRINCIPII TEOLOGICE ȘI FONDATOARE

1.1 – O TEOLOGIE A CREȘTERII BISERICII

Se impune necesitatea existenței unei teologii când vorbim de creșterea bisericii?

- Fiecare aspect al muncii și lucrării bisericii trebuie să aibă o bază teologică, înrădăcinată într-un aspect al caracterului lui Dumnezeu Însuși și al lucrării Sale.
- Cum se îmbină dorința de a avea creștere în biserică cu scopurile lui Dumnezeu? Probabil că ar fi mai corect să vorbim despre principiile teologice care sunt fundamentale pentru practicarea creșterii bisericii decât într-o teologie în sine.

ÎNTREBARE: *Ce stim despre Dumnezeu și lucrarea Sa așa încât să ne conducă în a trage concluzia că Lui îi pasă de creșterea bisericii ?*

O teologie despre creșterea bisericii scrisă pentru mișcarea de creștere a bisericii

La începutul anilor 80, George W. Peters a reacționat la criticile care spuneau că creșterea bisericii se concentra pe „mântuirea oamenilor”, creștere numerică precum și metodele de a face aceasta corect. El a afirmat că, de-a lungul secolelor, principiile teologice au susținut lucrarea de evanghelizare, și cei care au scris despre creșterea bisericii au făcut doar o referire vagă la aceste principii în loc să le fi dezvoltat. A conchis că deși nu există un

manual intitulat „Fundamentul Teologic al Creșterii Bisericii” era evidentă existența unei baze teologice puternică care conducea spre formarea, implicarea și practica unei mișcări de creștere a bisericii. Erau aceleași credințe teologice despre mișcarea de creștere a bisericii care a condus biserica de la începuturile ei să câștige oameni pentru Hristos. Cu toate acestea, Peters a conștientizat faptul că deși această teologie era implicită nu era în egală măsură explicită. Ca atare, Hutton este cel care extrapolează o teologie a creșterii bisericii pornind de la cei patru piloni de susținere menționați de George Peters, *O Teologie a Creșterii Bisericii* ca stâlpi așezați la temelia practicii și teoriei despre creștere a bisericii¹.

1. Dumnezeu a creat lumea iar creația Sa este direct subordonată Lui.
2. Omenirea s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu; toți au păcătuit și sunt pierduți.
3. Dumnezeu lucrează printr-un continuu proces de ispășire pentru a-l face pe Israel poporul Său iar acesta să devină națiunea lui preoțească în lume. O lumină pentru alții.
4. Dumnezeu îl trimite pe Fiul Său în lume ca singurul Mântuitor pentru Israel și totii oamenii.
5. Isus Hristos, prin viața și moartea Sa asigură singura cale spre salvare.
6. Isus îi însărcinează pe apostoli să predice această Evanghelie tuturor popoarelor.
7. Duhul Sfânt este agentul misionar al lui Dumnezeu, pregătindu-i pe oameni să creadă în Isus Hristos.

¹ George Peters, *O teologie a creșterii bisericii*, Zondervan, 1981. T. Hutton a dezvoltat aceste principii în cursurile sale: *Are teoria creșterii bisericii o baza teologică legitimă? Creșterea bisericilor sănătoase*, Cursul 2. 2009.

8. Cei care îl aud și-L primesc pe Isus sunt adoptați în familia lui Dumnezeu prin harul Său și sunt adăugați bisericii.
9. Biserica în fiecărei generație i se poruncește să continue să predice Evanghelia.
10. Creșterea bisericii este o dovada a dragostei lui Dumnezeu și răspunsul omului către Fiul Său.

Aceste 10 principii exprimate în forme variate de către alți teologi în creșterea bisericii, pot fi reduse la câteva puncte esențiale:

- Dumnezeu este Dumnezeul misionar care își propune să răscumpere lumea Lui (Missio Dei).
- Îl trimite pe Fiul Său în lume pentru a mântui lumea.
- Fiul trimite Duhul Său Sfânt în lume pentru a mărturisi despre El.
- Duhul trimite Biserica în lume cu misiunea de a-i salva pe cei pierduți.

Asta înseamnă că creșterea bisericii este o concluzie directă a misiunii lui Dumnezeu. Testul cheie pentru teologii creșterii bisericii îl constituie versetul din Ioan 20:21: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.”

Dacă misiunea lui Dumnezeu de a-i mântui pe cei pierduți este un succes, rezultatul va fi reprezentat de oameni care cred în Hristos. Pentru teologii preocupați de creșterea bisericii un text cheie este marea Însărcinare găsit în Matei 28:19-20: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Oamenii care-L urmează pe Hristos și aderă la o biserică sunt dovada că misiunea lui Dumnezeu se împlinește. Teologia creșterii bisericii presupune dragostea universală a lui

Dumnezeu, natura păcătoasă universală a omului și răscumpărarea universală a lui Dumnezeu în Hristos ca dovadă a găsimi celui care fusese pierdut și adus în Biserică. Aceasta este esența unei teologii despre creșterea bisericii.

Importanța măsurării creșterii

Legat de creșterea bisericii și de convingerea de nezdruccinat că biserica ar trebui să fie în creștere în timp ce oamenii se alătură familiei lui Dumnezeu este convingerea că măsurarea acelei creșteri este justificată teologic, biblic și științific.

Teologic

Însuși Isus a spus că până și în ceruri exista bucurie când o oaie pierdută se reîntoarce. Oare Dumnezeu numără? Punctul de vedere teologic consideră că inima de natură misionară a lui Dumnezeu știe când sunt găsiți oamenii pierduți. În Hristos, Dumnezeu atinge atât masele cât și pe fiecare individ; El îi cunoaște pe toți. În același mod Sfântul Duh i-a inspirat pe autorii Bibliei să înregistreze creșterea numerică ca un exemplu și dovadă că se împlinește misiunea lui Dumnezeu.

Biblic

Mișcarea de creștere a bisericii scoate în evidență faptul că înregistrările numerice constituie o componentă semnificativă a creșterii bisericii, în special arătată în Faptele Apostolilor. Ca răspuns la criticile care considerau numărarea noilor credincioși ca fiind „nespirituală” în cel mai rău caz și „minimalistă” în cel mai fericit caz, membrii mișcării au consemnat că pentru scriitorii Noului Testament a face această numărătoare nu a fost considerată nici nespirituală sau minimalistă. A fost important nu din punctul de vedere al numărului, dar să ști că Duhul Sfânt și-a îndeplinit misiunea de a răscumpăra oamenii din comunități,

orașe și societati. Numerele evidențiază prezența și activitatea Duhului Sfânt.

Științific

Mișcarea creșterii bisericii s-a considerat pe sine însuși științifică, susținând astfel observații verificabile considerate normative pentru creșterea bisericii. Aceste observații au inclus importanța recunoașterii unor comunități gazdă, factori pentru a învăța relevanța culturală precum și importanța contextualizării și a conducerii și practicii din partea locului. De asemenea, au susținut că colectarea și analizarea au fost folositoare pentru elaborarea tendințelor și observațiilor. Datele statistice sunt modele numerice ce pot fi folosite pentru analiza utilă și prezentarea generală. Denominațiunile și bisericile care cu atenție adună și analizează date numerice pot cu rugăciune să contureze modele folositoare pentru biserică pe o serie de probleme, ca de exemplu, creșterea bisericii, apartenența, credincioși nou convertiți, darnicia financiară și așa mai departe. Deși numerele nu ne spun totul, totuși ele evidențiază ceva. Când sunt folosite corect, ele pot să ajute la analizarea atât a succeselor și eșecurilor cât și pot ridica întrebări care trebuie puse. Cu toate acestea, sunt mulți cei ce pun sub semnul întrebării aspectul științific atribuit mișcării de creștere a bisericii; există motive teologice foarte puternice legate de aspecte specifice ale observațiilor misiologice, precum celebrul *principiul unit omogen* conform căruia aceste aspecte NU AR TREBUI folosite în activitatea de informare sau în strategia misionară. Observația conform căreia mai multe persoane vor deveni creștine dacă nu ar trebui să „traverseze” obstacole legate de limba maternă, rasă, sau bariere culturale pot într-un mod inerent să se dovedească adevărate ca o observație sociologică însa nu ar putea fi considerate compatibile cu o

strategie voită (făcută cu intenție) de clădire a comunităților interculturale sau pluriculturale. Dacă creșterea numerică este singura forță motrice atunci există pericolul ca acele strategii care pronunță creșterea să înregistreze o victorie în detrimentul virtuților și valorilor Împărăției. Lucrarea, *Evaluarea Mișcări de Creștere a Bisericii: Cinci aspecte* publicată de G.L.McIntosh (Zondervan, 2004) este o dezbateră excelentă între specialiștii în misiune având aceste opinii și alte chestiuni.

Chestiuni teologice pe care le-a abordat mișcarea de creștere a bisericii.

- Care este natura Bisericii (una sfânta, sobornicească, apostolică)?
- Care este legătura între Biserică și Împărăția lui Dumnezeu?
- Care este motivarea sau scopul creșterii bisericii?
- Cum arată o biserică care crește sănătos din punct de vedere biblic și teologic?

1.2 – TIPARE SCHIMBĂTOARE: DE LA CREȘTEREA BISERICII LA SĂNĂTATEA BISERICII

La începutul anilor '90, scriitori și conducători importanți din cadrul mișcării de creștere a bisericii au început să pună sub semnul întrebării proeminența acordată acestei teorii în cadrul bisericii evanghelice. Glasuri din cadrul tuturor confesiunilor au început să „cheme” Biserica să extindă accentul prin acțiuni de redescoperire a etos-ului biblic caracteristic acesteia. Această chemare, inspirată de către criticile numeroase amintite anterior, și de contextele în schimbare ale misiunii, a condus la manifestația zgomotoasă din prezent care a pledat în favoarea „sănătății bisericii” ce ar trebui înscrisă pe agenda bisericii.

Prin ce este diferită această chemare și ce înseamna ea? Înseamnă că:

- sunt accentuate atât calitatea cât și cantitatea bisericii.
- ființa și forma bisericii sunt accentuate și în egală măsură și lucrarea bisericii
- autenticitatea comunității bisericii este de primă importanță ca și activitatea acesteia.
- formarea oamenilor printr-un proces transformational este la fel de importantă ca și aducerea oamenilor la credință
- agenda și misiunea împărăției este la fel de vitală ca și creșterea bisericii.
- spiritualitatea bisericii este la fel de importantă ca lucrarea acesteia.
- dezvoltarea bisericii este la fel de importantă ca transformarea lumii.

Accentul pus pe sănătatea bisericii funcționează ca o îndreptare a oricărui exces înregistrat de mișcarea de creștere a

bisericii. În programa de creștere a acesteia, în manuale, la conferințe și strategii este specificat că cheia creșterii este tocmai dezvoltarea sănătoasă a bisericilor. Reflectă o nouă accentuare printre altele, că s-ar încadra bine într-o biserică Wesleyană care este în esență o comunitate evanghelică ce predică sfințirea (într-adevar întregire/sănătate). Din punct de vedere teologic suntem bine situați pentru a întâmpina această schimbare și să fim agenți conducători ai sănătății și transformării.

Provocarea revine conducătorilor bisericii și comunităților ei pentru a redescoperi importanța bisericilor sănătoase caracterizate prin comunități holistice, echilibrate, cu multiple fațete și, da, aflate în creștere. Aceasta creștere este rezultatul unei condiții sănătoase. Știm că este posibil ca o biserică crescândă să fie „bolnavă” însă este foarte puțin probabil ca o biserică sănătoasă să nu înregistreze creștere.

Atât biblic cât și teologic bisericile trebuie să reflecte această provocare. Modalități practice variate pot să-i ajute pe pastori să învețe cum să dezvolte biserici sănătoase.

Probabil că următorul exercițiu, dezvoltat de MOMENTUM (scris cu adevărat de apostolul Ioan) poate să ne ajute să învățăm să medităm asupra Bibliei dintr-o perspectivă sănătoasă. Acesta este numai un exemplu ce ar putea fi aplicat altor pasaje din Noul Testament precum epistolele către biserici. În Apocalipsa 2-3 vedem cum Hristos este preocupat de mărturia, forma, etos-ul, forma și valorile celor șapte comunități creștine. Cititorul poate începe să privească aceste biserici prin ochelarii „bisericilor sănătoase” iar apoi să completeze tabelul din exercițiul menționat. În cele din urmă întrebați: *Ce lecții putem învăța despre sănătatea bisericii din acest pasaj?*

BISERICA	SĂNĂTATEA/ BOALA BISERICII	EXISTĂ UN TRATAMENT?	EXISTĂ O PROMISIUNE?
Biserica unu EFES			
Biserica doi SMIRNA			
Biserica trei PERGAM			
Biserica patru TIATIRA			
Biserica cinci SARDES			
Biserica șase FILADELFA			
Biserica șapte LAODICEEA			

Dezvoltarea bisericii sănătoase nu este o simplă inițiativă nouă, ci o provocare pentru aceasta de a fi echilibrată în obiectivul, etosul și scopul ei. Se impune ca o chemare de a descoperi și dezvolta caracteristicile critice ce cuprind ceea ce este biserica și de a le dezvolta și evalua continuu prin modalități practice. În următoarea secțiune este subliniată modalitatea prin care putem face asta. Însă, pentru acum haideți să încheiem cum am început, citând pe Pavel care a spus următoarele despre biserică:

„Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.” (Efeseni 4:16)

1.3 – PLANTAREA SĂNĂTOASĂ A UNEI BISERICI ȘI SĂNĂTATEA ACESTEIA

Introducere

În ultimii 10 ani, de cele două părți ale oceanului Atlantic s-a produs un model de schimbare în cadrul mișcării evanghelice și anume, dintr-un *mandat al creșterii bisericii* la unul al *sănătății bisericii*. Ca o consecință, s-a înregistrat o schimbare de la procesul plantării de biserici (în special plantare ajunsă la saturație) la cel de plantare a unor biserici sănătoase, durabile și reproducătoare.

Mișcarea de creștere a bisericii care a avut așa o influență asupra procesului de plantare de biserici în ultimii 50 de ani sau mai mulți, trebuie să fie recunoscută ca un fapt ce a adus multe contribuții bune Împaratiei lui Dumnezeu și Bisericii. Unele dintre acestea merită a fi menționate.

- Creșterea bisericii este o preocupare pentru Dumnezeu; lipsa acestei creșteri nu îi place Lui Dumnezeu. Ucenicii sunt oameni palpabili, identificabili și numărabili care ajută la creșterea numerică a bisericii.
- Creșterea bisericii a schimbat autoritatea și conducerea în bisericile misionare către conducere și lucrare pe plan local.
- A demonstrat că un val în plantarea biserici este o strategie misionară eficientă atât în interiorul cât și în afara obstacolelor culturale și de clasă.
- A dezvoltat o concentrare evanghelică asupra *receptivității* printre grupurile etnice și culturale.
- A recunoscut obstacolele identificabile ce au suprimat creșterea bisericii și au aplicat principii spre a depăși obstacolele și a face misiunea mai eficientă.

- Mișcarea a stabilit importanța contextualizării în strategia misionară.
- A angajat observații științifice sociale și instrumentar de cercetare spre a obține o perspectivă asupra societății și oamenilor ca o componentă critică a dezvoltării strategiilor eficiente.
- Mișcarea a chemat Biserica să facă din marea Însărcinare primul plan, fațada misiunii, în mod specific evanghelizare, transformare, crearea de ucenici și reproducerea.

Cu toate acestea, împreună cu aceste contribuții au existat și unele rezultate nesănătoase atribuite mișcării evanghelice și procesului de plantare a bisericilor evanghelice.

- Accentuarea peste măsură a statisticilor și mai precis în creșterea „numerică” (convertire).
- Mărimea bisericii tinde să fie pusă pe picior de egalitate cu succesul și sănătatea bisericii .
- Ucenicizarea și pașii care urmează acesteia sunt adesea mult mai slabi decât evanghelizarea.
- Misiunea practică într-un mod restrâns când de fapt chemarea spre misiune înlocuiește (înlătură) creșterea bisericii.
- Concentrarea este axată mai mult pe biserică decât pe Împărăție.
- Mai puternică pe latura pragmatică și mai slabă pe perspectivele biblice și teologice ale misiunii (e.x. rezultatele justifică mijloacele?).
- O sprijinire mult prea puternică pe științele sociale.
- O comparație continuă între biserici.
- Dezvoltarea strategiilor comerciale și de marketing care compromit Evanghelia sau fac din biserică ceea ce doresc „clienții” acesteia.

- Punctul central al plantării bisericii ca o strategie evanghelică înseamnă că sute de biserici au fost plantate pentru a câștiga convertiți dar multe din ele au fost închise după numai câțiva ani deoarece începuseră prost lipsindu-le sănătatea, durabilitatea și fundația bună, solidă.

În zilele noastre mințile noastre sunt preocupate de acest ultim punct: necesitatea de a planta biserici sănătoase și care să se autofinanțeze.

Desigur că sănătatea și creșterea bisericii nu se consideră neapărat filozofii exclusive așa cum afirma și Rick Warren aproape cu o decadă în urmă:

„este posibil să avem o biserică în creștere fără să fim sănătoși însă nu este posibil să avem o biserică sănătoasă fără să înregistrăm creștere. Aspectul cu care se va confrunta biserica secolului 21 nu va gravita în jurul creșterii bisericii ci a stării sale de sănătate.”

Cu toate acestea, chiar și autorul Rick Warren având studii la Seminarul Teologic Fuller și învățătură din partea „părinților” mișcării precum Donald McGavran și Peter Wagner, pune accentul pe sănătatea bisericii și nu pe creșterea ei fapt ce se arată a fi întotdeauna consecutiv. Poate că este bine să ne fie amintit încă o dată de modul în care se ruga apostolul Pavel pentru biserica lui Dumnezeu în cadrul celebrei rugăciuni ale sale din epistola către Efeseni:

„Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.” (Efeseni 4:16)

Charles Wesley de asemenea a scris cu 270 de ani în urmă:

Isus! numele care ne potolește și liniștește temerile
noastre,
Cel care ne alină durerile,
Acest refren răsunând în urechile noastre,
Aceasta viață și *sănătate* și pace.

„(Biserica) nu este doar un vis despre a avea persoane creștine mai multe și mai numeroase ce și-ar trăi viețile izolat precum statuile dintr-un muzeu. Este vorba de un vis reprezentând o comunitate plină de viață în ale cărei „vene” pulsează iertarea și care trăind într-o continuă sărbătoare este rodnică în lucrarea de misiune.”²

o comunitate care palpita de viață,
în ale cărei „vene” pulsează iertarea,
trăiește viața în sărbătoare,
rodnică în lucrarea de misiune....

Acestea nu sunt deloc valori rele pentru a sluji ca îndrumar în plantarea unei bisericii sănătoase!

Nu este momentul - nici scopul - documentului de față - de a descrie impactul și moștenirea mișcării de creștere a bisericii în procesul de plantare de biserici. Cu toate acestea, este foarte important să specificăm că redescoperirea stării de sănătate a bisericii și toate celelalte aspecte sunt cu prisosință o reacție la mișcarea de creștere a bisericii. Acesta a început să aibă un efect profund asupra lucrării prezente de plantare de biserici în Marea Britanie și America de Nord. În Marea Britanie această redescoperire a sănătății unei biserici este urmarea unei experiențe

² Brian McLaren, *Biserica aflată de cealaltă parte: Să Realizăm Lucrarea în Biserică într-o lume a Post-modernismului*, Zondervan, 2000, (p 35).

dureroase petrecută la începutul anilor 90 perioadă în care multe biserici s-au plantat și au eșuat ca urmare a unei combinații de inițiative, printre cele mai cunoscute fiind Challenge 2000 (Provocare 2000) și cei zece ani de evanghelizare. În prezent, noi analizăm și reflectăm din punct de vedere teologic la cele întâmplate.

În anul 2003 George Lings și Stuart Murray publicau o broșură intitulată: *Plantarea de Biserici: Trecut, Prezent și Viitor* iar o alta scrisă de Martin Robinson purta titlul: *Plantarea de biserici orientate spre misiune în zilele noastre*, autorii reflectaseră asupra practicilor de plantare de biserici în anii 1990 și observaseră câțiva factori care contribuiau în mod negativ și nesănătos la derularea procesului de plantare. Pe lângă notițele lor am adăugat alți factori ce trebuie să fie analizați dacă dorim ca plantarea de biserici sănătoase să aibă loc.

Practici Nesănătoase

- Adesea plantatorii de biserici nu erau „echipați” corespunzător pentru această îndatorire.
- Cel care era conducătorul procesului de plantare de biserici (pionier sau lider de echipă) nu fusese evaluat în relație cu experiența în domeniu, a dăruirii și potrivire pentru acest lucru.
- Multe dintre bisericile plantate erau lipsite de orice conștiință strategică și fuseseră plantate din multe motive greșite (de obicei cele pragmatice).
- Multe dintre bisericile nou plantate au reprezentat clonele, duplicatele modelelor existente deja („biserica fondatoare”) și ca atare au clonat la rândul lor mult dintre ADN-ul bisericilor în stagiul de eșuare.

- Multe dintre bisericile nou plantate nu au îndeplinit dinainte munca de exegeză a culturii și contextului (unul dintre cele mai vitale lucruri ce trebuie realizate de un plantator de biserici).
- Mulți lideri în plantarea de biserici și echipele implicate în acest proces nu avuseseră parte de pregătire, instruirea potrivită sau nu fuseseră expuși unei practici adecvate.
- Mulți lideri în plantarea de biserici sau astfel de echipe nu avuseseră mecanisme de sprijin, ajutor sau responsabilitate.
- Mulți plantatori de biserici s-au împotmolit în structură, programe și eclesiologia bisericii mai degrabă decât să dea naștere noilor misiuni.
- Mulți dintre plantatorii de biserici nu au avut un model misionar sau de trăire întrupată, personificată, ci mai degrabă se bazaseră numai sau în mod special pe modele „atrițiere” (abraziune) de exemplu (lansarea devenea scopul pentru care lucrăm!)
- Multe dintre confesiunile ce sponsorizau această lucrare s-au împărțit în două tabere opuse, extreme fapt ce nu a fost de ajutor. Ele fie au pus prea multe obstacole în calea noii bisericii fie nu au pus de loc. Amândouă aceste acțiuni s-au dovedit a fi fost lipsite de responsabilitate și nu au ajutat nici plantatorul nici procesul plantării.
- Mulți dintre cei care plantau nu luau în considerare ce plantau (ce fel de biserică va fi aceasta) și dacă erau relevante contextului cultural în care luau „ființă” (mulți nu aveau idee de felul în care puteau fi o biserică altfel decât cele în care crescuseră aceștia).
- Multe dintre bisericile noi nu dețineau o strategie (nici măcar una ușoară) a modului de concentrare a eforturilor și activităților. Acestea nu luau în considerare tehnicile

critice de susținere, întreținere și aspectele lucrării de ucenicizare pentru o stare continuă de sănătate (convertirea era forța generatoare).

Consecința este reală, tangibilă.

Anii 80 - 90 ar putea fi rezumați după cum urmează: „Plantați cât mai multe biserici posibil așa încât să câștigați pe cei pierduți și să-i adăugați în biserică.”

Deci, ce iese în evidență în anii 2000? „Plantați cât de multe biserici sănătoase puteți așa încât să extindeți Împărăția lui Dumnezeu și să-L slăviți pe EL.”

Ce înseamnă toate acestea pentru practica noastră misionară prezentă ?

Înseamnă că acum, se acordă atenție mult mai multă procesului de plantare de biserici încă de la fazele de început până la formarea cu drepturi depline a bisericii, aceasta făcându-se în mod intenționat. Înseamnă că acum se acordă mai multă atenție tipului de biserică ce urmează să fie plantată, formei pe care o va lua, etosului ei, valoarea ei, structurii de ADN toate acestea pentru a ne asigura că se nasc biserici sănătoase care vor supraviețui și se vor lupta din răspuțeri să se înmulțească pe viitor.

În acest proces de plantare de biserici trebuie să ne punem următoarea întrebare: „care sunt principiile cheie fundamentale care se preocupă de chestiunea modalității de naștere a unei biserici sănătoase?” Aceste întrebări vor fi adresate în următoarea secțiune.

1.4 – ȘAPTE PRINCIPII CHEIE FUNDAMENTALE PENTRU PLANTAREA BISERICILOR SĂNĂTOASE

1. O bază teologică

Aspect de analizat: *cum se relaționează plantarea de biserici la înțelegerea noastră despre Dumnezeu?*

- Plantarea de biserici nu se referă la a câștiga control, autoritare.
- Plantarea de biserici nu se referă în mod deosebit la creșterea unei anumit cult religios.
- Plantarea de biserici nu se referă esențial la creșterea „bisericii”.
- Plantarea bisericii ESTE despre momentul în care ne alăturăm lui Dumnezeu în lucrarea Sa de misiune în lumea Lui. Cultele religioase sunt un instrument, un mijloc al misiunii Sale.

Toată lucrarea de evanghelizare, inclusiv plantare de biserici, trebuie să fie înrădăcinată și să curgă din înțelegerea mesajului *Missio Dei* (misiunea lui Dumnezeu). Orice a făcut Dumnezeu în lumea aceasta curge din inima Sa care privește în exterior.

„Misiunea este definită, direcționată, generată și îndeplinită de către Dumnezeu...Tot ceea ce reușește biserica să facă în misiune trebuie să relaționeze la lucrarea misionară a lui Dumnezeu”³

³ Stuart Murray, *Church Planting: Laying Foundations*, Herald Press, 2001, p.

“Nu este biserica lui Dumnezeu cea care deține o misiune în lume ci Dumnezeuul misiunii care are o biserică în lume”⁴

„Scopurile misionare ale lui Dumnezeu sunt cosmice în proporții, preocupate de restaurarea tuturor lucrurilor, stabilirea păcii, reînnoirea creației și venirea Împărăției precum și răscumpărarea umanității decăzute și clădirea bisericii.”⁵

Dumnezeu este misionarul care clădește Împărăția Sa iar noi ne alăturăm Lui în lucrarea Sa misionară. Când biserici noi nu sunt născute dintr-o înțelegere a misiunii lui Dumnezeu, acestea pot foarte ușor să se transforme în nimic altceva decât o „altă marcă de biserică“ unde credincioșii vin să primească hrană spirituală!

Noile biserici sănătoase folosesc oportunitățile misionare pe care Dumnezeu le crează pentru ele ca Dumnezeuul misionar. Motivația lor principală trebuie să fie reprezentată de dragostea și responsabilitatea față de oameni: „fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea... încât El L-a trimis...” Misiunea nu este reprezentată de programele noastre, modelele sau ideile noastre. De fapt este vorba de a ajunge să „avem” o inimă ca a lui Isus: „I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite ca niște oi care n-au păstor”. Când o biserică se „naște” datorită dragostei înfățișată de inima lui Dumnezeu, atunci ea a luat ființă dintr-un

⁴ *Mission-Shaped Church*, Church House Publishing, 2004, p. 85.

⁵ Ibid.

motiv corect. Care este totuși motivația pentru plantare de biserici?

2. Conștientizarea bisericii:

Aspectul analizat: *cum este procesul de plantare de biserici inspirat de un anumit context ?*

- Plantarea de biserici nu se referă la plantarea de biserici preconcepute.
- Plantarea de biserici nu se referă la clonarea bisericilor existente.
- Plantarea de biserici nu are legătură cu a te arunca direct într-o cultură a bisericii deja stabilită
- Plantarea de biserici SE REFERĂ la plantarea unei bisericii instruită de contextul în care a luat „naștere”.

„Este nevoie de tot felul de biserici pentru a câștiga pentru Hristos tot felul de oameni”⁶. Ca atare toți cei care se implică în procesul de plantare de biserici trebuie să fie instruiți în ceea ce privește contextul în care se va planta biserica.

Contextul general (Creștinismul Occidental):

- Contextul post-creștin
- Contextul post-modern
- Contextul post-comunitate și
- Contextul post-European

Contextul local cu aspectele sale particulare (comunitatea locală):

- Datele demografice,

⁶ Rick Warren, *Biserica Conduasă de Scopuri: Creșterea ei fără compromiterea misiunii și a mesajului*, 1995. Versiunea în limba română publicată și sub titlul *Biserica – O Pasiune, O Viziune*, Oradea: Life Publishers International, 2005. p.72.

- Geografice,
- Date statistice despre comunitate și cercetare precum și
- Decizia noastră de a planta o biserică în aceea comunitate sau nu (caracteristici ale locului respectiv).

„Plantatorii de biserici noi trebuie să-și cunoască comunitățile lor. Ei ar trebui să se ocupe de toate analizele, cercetările necesare pentru a schița profilul comunității respectiv a obiectivului principal spre care se îndreaptă comunitate iar acestea (informațiile) ar trebui să vină în ajutorul noii biserici în formularea misiunii, modelului, lucrării și metodelor de plantare. Contextualizarea este unul dintre cele mai importante lucruri ce trebuiesc stabilite corect de la început. Întrebarea cheie: ***ce ar merge în această comunitate?*** Un eșec în ce privește recunoașterea contextului potrivit, adecvat în care se va planta o biserică nouă în mod inevitabil va conduce spre apariția dificultăților – dificultăți ce ar putea deveni ireversibile.” (MOMENTUM)

3. O înțelegere culturală:

Aspectul de analizat: *În ce fel se relaționează procesul de plantare de biserici la oameni și tradițiile lor?*

- Plantarea de biserici nu se referă la impunerea culturii noastre asupra altor oameni.
- Plantarea de biserici nu se referă la acuzarea (învinuirea) altor culturi.
- Plantarea de biserici nu se referă la anularea unor obiceiuri importante ca fiind nerelevante.
- Plantarea de biserici SE REFERĂ la a planta o biserică sensibilă la cultura din jurul ei, cultura în care se va „naște”.

Sensibilitatea culturală este, în multe privințe, o prelungire a contextualizării cu deosebirea că se referă la aspectul particular ce accentuează punctele de vedere ale părții care primește (destinatarului) și a celui care dă (trimițătorului) prin care ambii identifică viziunea fiecăruia și a ambilor !fiecare își identifică lumea. De asemenea, modul în care interpretează veste bună a lui Isus („șlefuit” de contextul cultural) într-o cultură „gază”. Plantatorii trebuie să realizeze două tipuri de cercetare în cadrul unei posibile zone alese sau grup de oameni:

Cercetare cantitativă (informații statistice și evidențe)

Analiza calitativă (povestea din spatele datelor statistice)

- Cum sunt oamenii ?
- Care sunt standardele și obiceiurile oamenilor?
- Care sunt acele obiceiuri „sacre” ale lor?
- Care sunt cultura străzii?
- Care sunt acele lucruri, aspecte, obiceiuri considerate „tabu” ale societății?
- Cine sunt persoanele cheie?
- Unde se află punctele cheie ale puterii și influenței?
- Care sunt lucrurile, valorile importante și familiare ale grupului?

Dr. Donald McGavern, unul dintre fondatorii mișcării de plantare de biserici, s-a remarcat prin afirmația dânsului referitoare la oamenii „căroră le place să devină creștini fără să traverseze barierele rasiale, lingvistice sau de grup”⁷. Trebuie să

⁷ Comitetul de Evanghelizare Mondială de la Lausanne (1978). LOP 1: The Pasadena Consultation - Homogeneous Unit Principle, informație luată de pe pagina <http://www.lausanne.org/all-documents/lop-1.html>

ne asigurăm că noile biserici vor demonstra sensibilitate față de culturile pe care doresc să le pătrundă, sub forma lor, să nu creeze un mediu străin, alienat în care oamenii sunt așteptați să vină și să se simtă confortabil.

4. Un plan strategic

Aspectul de analizat: *cum este format procesul de plantare de biserici, cum crește și este lansat precum și felul în care se dezvoltă ?*

- Plantarea de biserici nu se formează fără o planificare foarte amănunțită.
 - Plantarea de biserici nu trebuie să fie lipsită de direcție.
 - Plantarea de biserici nu se referă la o strategie fără a avea un plan.
 - Plantarea de biserici SE REFERĂ la modul conștient și hotărât de a planta o biserică după o analiză corect condusă și o planificare amănunțită ce cuprinde următoarele etape:
 - 1) Ideea inițială.
 - 2) Discuții numeroase prin care se împărtășește o idee.
 - 3) Drept de proprietate asupra ideii.
 - 4) Deținerea opiniei publice asupra ideii.
 - 5) Stabilirea, formarea unui grup care se va ruga și va explora.
 - 6) Dreptul de proprietate/sponsorizarea altei bisericii/grup/district.
-

- 7) Dovezi reale/palpabile despre grupul țintă și comunitate.
- 8) Exprimarea formei, etosului și modelului bisericii.
- 9) Planuri pentru lansarea a bisericii.
- 10) Împărțirea responsabilităților între membrii echipei de plantare.
- 11) Sesiuni de instruire și echipare a acestora.
- 12) Campanii de promovare și rugăciune.
- 13) Strategii de recrutare viitoare în cazurile în care aceasta se impune.
- 14) Discuții despre ceea ce se întâmplă după lansare.
- 15) Evenimente și promovarea dinaintea lansarea.
- 16) Lansarea
- 17) Implementarea planurilor de dezvoltarea a bisericii.

Noile bisericii ar trebui să nu fie „născute” prematur. Într-un mod atent să luăm în considerare multiplele lucruri importante ce trebuiesc să fie la locul lor pentru lansarea cu succes a unei biserici noi. Este nevoie de o gândire strategică pornind de la conceptul unei idei la dezvoltarea și susținerea unei biserici noi. Viziune, strategie, obiective și planuri de implementare vor trebui să fie formulate și prezentate într-o perioadă de timp pre-stabilită. Obiectivele trebuie să fie INTELIGENTE.

5. Un model relevant.

Aspectul de analizat: *care este cel mai potrivit model, exemplu pentru a-l folosi la o nouă plantare?*

- Plantarea de biserici poate fi începută în moduri diferite.
- Nu toate planurile de plantare de biserici trebuie să arate identic.
- Nu toate modelele de plantare de biserici se aplică bine în orice context, loc.

- Plantarea de biserici SE REFERĂ la iscusința de a alege cea mai potrivită cale de a porni o nouă biserică.

Serie de modele:

- modelul biserica fondatoare/biserica noua
- modelul multi-congregational
- modelul centrului urban
- modelul de pionierat
- modelul satelit
- modelul celulă
- modelul care țintește un grup etnic
- modelul de replantare.

Aspectul cheie: Cum *am putea cel mai bine să avem contact cu oamenii țintă sau comunitatea țintă?*

Stuart Murray, un scriitor al postmodernismului și post+crestinismului consultant pe misiune pentru câteva confesiuni din Marea Britanie, spunea :

„Din moment ce noi trăim într-un labirint complex al culturilor și identităților nu trebuie să presupunem că există un singur model potrivit de plantare de biserici pentru toate situațiile, împrejurările... Diferite contexte sociale vor face apel la abordări diferite. Diferite structuri ecleziastice vor apela la metode diferite. Analizele sociologice, retrospecția teologică și planificarea rugăciunii toate sunt necesare. Cu toate acestea, trebuie să ne amintim că există multe modalități de plantare de biserici”.⁸

⁸ Stuart Murray, *Plantarea Bisericilor: Fundamentele de Bază*, Herald Press, 2001, p.259.

6. O structură flexibilă

Aspect de analizat: *cum va fi organizată noua biserică?*

- Noile biserici au nevoie de o structură minimă.
- O structură supraîncărcată poate ucide o biserică nouă.
- Nu va fi necesar ca fiecare biserică să fie organizată în același fel.
- Plantarea de biserici SE REFERĂ la o structură ce va înlesni biserica să-și îndeplinească misiune ei.

Fiindcă noile biserici vor putea fi „născute” printr-un model nou și ca răspuns la un context nou și schimbător, este important ca plantatorii de biserici să se asigure că structurile noii biserici nu vor fi implementate prea devreme. Într-adevăr există atât nevoia cât și oportunitatea pentru ca bisericile noi să dea dovadă de creativitate în modul în care sunt organizate. Multe dintre bisericile care au fost organizate de ceva vreme se confruntă cu dificultăți în a suporta structura supraîncărcată. Bisericile noi au nevoie să păstreze structurile flexibile pentru a putea răspunde noilor situații pe măsură ce acestea apar, chiar și atunci când de la cultele religioase se așteaptă să aibă formă organizațională.

7. O perspectivă sănătoasă și care se poate susține

Aspectul de analizat: *Cum biserica nouă va fi sănătoasă și se va dezvolta?*

- Bisericile noi nu vor supraviețui fără să existe un plan de dezvoltare al bisericii.
- Bisericile noi trebuie să stabilească teorii și practici sănătoase pentru a supraviețui.
- Multe biserici noi nu vor reuși să existe mai mult de cinci ani de la naștere doar dacă nu se va planifica foarte serios o strategie de existență de la apariția lor.

- Plantarea de biserici SE REFERĂ la stabilirea unor congregații sănătoase, care de dezvoltă și care se vor autosuține.

Într-un raport recent, *Dicționarul Bisericilor Sănătoase*, R. Warren pentru Biserica Anglicană din Durham, susținea că bisericile care sunt pe cale să devină sănătoase au nevoie să încorporeze o înțelegere și o practică bună ale trăsăturilor cheie ale unei biserici sănătoase. Când toate aceste șapte principii sunt puse în aplicare bisericile care rezultă sunt într-adevăr unele sănătoase. Acestea sunt marcate de următorii indicatori:

- Închinare spirituală
- Concentrare pe misiune
- Dezvoltare spirituală continuă
- Conducere eficientă
- Simț al comunității
- O echipă mobilizatoare în lucrare
- Implementări ale învățăturii și predicării biblice
- Structuri flexibile
- Relevanță contextuală

CONCLUZII

Știm că Dumnezeu dorește nu să pornim biserici oarecare ci biserici sănătoase.

Bisericile noi sănătoase trebuie să aibă:

- Bază teologică
- Cunoștință contextuală
- Înțelegere culturală
- Un plan strategic
- Model relevant
- Structură flexibilă și
- O perspectivă sănătoasă și durabilă.

1.5 – SĂ PLANTĂM BISERICI SFINTE ȘI SĂNĂTOASE

O abordare Wesleyană asupra procesului de plantare și dezvoltare a bisericii în Europa.

Contextul cultural (în Europa)

În prezentarea acestui argument aş putea fi pe un tărâm mult mai sigur dacă aş considera propriul meu context cultural, Scoția. Însă nu cred că ar fi prea relevant pentru dumneavoastră să vă vorbesc despre cimpoi și drob de miel, sau de Bay City Rollers, Glasgow Rangers ori William Wallace. Așa că am hotărât să abordez contextul mai mult dintr-o perspectivă culturală vestică de care sunt foarte conștient că va oferi o prezentare mai amplă decât una referitoare la planul local ce este esențială sarcinii de plantare a bisericii.

Contextualizarea plantării de biserici este unul dintre principiile cele mai critice în acest proces. Trebuie spus de la început: să începem comunități noi sănătoase pot avea reușită doar dacă cineva va lua în serios contextul în care va fi plantată noua biserică. De prea multe ori plantatorii de biserici și modelele, metodele și strategiile lor sunt parașutate dintr-un alt context deoarece ele au fost un succes în alte contexte presupunându-se că vor continua să fie o reușită în contextul următor. Această gândire nu numai că este greșită (poate chiar și nepăsătoare) însă este sortită eșecului dacă nu există strategii de dezvoltare care să ia în serios contextul individual al comunității vizate. De prea multe ori în dorința noastră de a planta o biserică nouă, noi transplantăm oameni, culturi și modele ce nu sunt potrivite pentru comunitățile pe care dorim să le cuprindem.

Ca atare, sunt foarte conștient de problemele care apar la stabilirea unui context pe atât de larg pe cât de variat ca Europa vestică. Cu toate acestea, s-ar putea să fie corect să argumentăm în termeni largi (atât timp cât păstrăm în minte contextul) că există un număr de tendințe care pot descrie clar elemente din contextul cultural al plantării de biserici din interiorul Europei de vest din zilele noastre. Dintre acestea, pe scurt patru factorii culturali sunt următorii:

Contextul post-creștin

Există un oarecare consens stabilit între liderii bisericilor, scriitori, confesiunile creștine și organizații că biserica și credința creștină se află sub amenințare în partea de vest. Atât influența cât și poziția acestora se diminuează rapid de-a lungul continentului pe măsură ce alte religii și puteri spirituale câștigă influență. Datele statistice arată că în vest biserica se află în criză, în mod special printre bisericile instituționale și tradiționale. Cu siguranță este o chemare nouă și urgentă pentru creștini și biserici să treacă de la starea de conservare la misiune.

Tema misionară este reflectată în ultimii ani de o ridicare a unei generații noi de scriitori și gânditori. Mișcările contemporane din vest precum Expresia sau înfățișarea Proaspătă a bisericii și Biserica Emergentă (care iese la suprafață) sunt prinse, în parte, cu preocuparea modului în care vor răspunde societății vest europene și post-creștine. Așa cum spunea și Murray,

„Majoritatea culturii vestice trăiește o schimbare în cultură - de la creștinătate la perioada de după creștinătate. Acest fapt este vizibil atât în Europa cât și Australia ca apoi să fie în creștere în multe părți ale Americii de Nord. După multe secole marcate de dominanța culturală acum bisericile se află din nou la marginea societății așa cum s-au aflat la începutul

primelor secolelor. Povestea noastră, limba și practicile devin necunoscute.”⁹

Într-o lucrare pe care am prezentat-o în cadrul unei conferințe pastorale am afirmat că: ceea ce se întâmplă acum nu reprezintă numai un declin continuu al creștinismului organizat, ci moartea culturii ce a influențat inițial vestul ca un întreg. Ritmul cu care se împlinește aceasta este diferit în locuri diferite însă oriunde s-ar întâmpla este fără îndoială un declin. *Cultura creștinismului* în acest sens este marcată de „eroziune” în Europa și a început să fie înlocuită de către forme noi ale spiritualității. Oamenii încă sunt interesați în spiritualitate însă în timp ce biserica a fost *locul* unde spiritualitatea era îmbrățișată, acum a devenit doar *un* loc, multi cred că creștinismul a avut momentul său. Chiar și în țările care erau privite ca și țări tradițional „creștine” există două sau poate chiar trei generații păgâne iar noi pur și simplu nu mai putem lucra plecând de la premiza că tot ce trebuie să facem este să-i aducem pe oameni la Hristos cerându-le să-și amintească de credința lor tradițională din trecut. Mulți oameni nu mai dețin credință nici măcar cât era întâlnită la străbunii lor; din păcate aceasta nu se află nici măcar în stare latentă, pur și simplu nu mai există; în cazul atât de multor persoane trebuie să mergem înapoi la bazele creștinismului – ne aflăm într-o situație misionară critică.¹⁰

⁹ Stuart Murray, *Perioada post-Creștinătății: Biserica și Misiunea aflate într-o lume nouă și ciudată* Paternoster Press, 2004, p.3.

¹⁰ Trevor Hutton. *Lumea nu este parohia mea ci rețeaua mea: tendințe contextuale care derivă de aici.*

Un context postmodern

Postmodernismul este un termen ce a izvorât din artă și literatură și a creat o *nou cadru de gândire* ce a pătruns în gândirea maselor la toate nivelurile. A adus cu sine paradigme care a identificat teme variate.

„Postmodernitatea” în esență este o reacție la „modernitate”, o eră susținută de perioada Renascentistă, a Iluminismului și Revoluției industriale în timpul cărora rațiunea și progresul erau considerate cheile către o societate de succes. În contrast, postmodernismul se arată circumspect față de rațiune, progres, obiectivitate, certitudine și individualitate preferând să prețuiască spiritualitatea „deschisă”, pluralitatea, experimentalul, relativitate, comunitatea, creativitate, artele, ecologism, probleme globale, abordări holistice și autenticitatea sinceră.

Persoana postmodernă afirmă că nu există o singura viziune asupra lumii care captează realitatea, nici poveste de ansamblu care stă la baza umanității. Nu se poate avea încredere în rațiune deoarece nu există o cale de a cunoaște pe care dintre rațiunile oamenilor se poate baza. Nu există ceea ce se cheamă obiectivitate adevărată. Nu există „adevărul” absolut la care să facem referire pentru a înțelege istoria și cultura. Nu există valori morale absolute. Nu există un singur adevăr ci mai multe. Nu există principii ci doar preferințe. Nu există un motiv general ci doar motive. Nu există o singură civilizație privilegiată ci doar o „mare” de culturi, credințe, perioade și stiluri. Nu există o singură poveste ci povești.

Recunoașterea și înțelegerea unei astfel de gândiri filozofice în vest sunt un punct critic în procesul de plantare de biserici și ar trebui să aducă informații legate de principii și modele ce sunt angajate în procesul de începere și dezvoltare a noilor comunități creștine. În plantarea de biserici trebuie acordată o gândire

serioasă și profundă asupra felului în care este definită, exprimată și structurată aceea „biserică“, în efortul de cuprindere a persoanelor postmoderne. Acest proces va necesita abordări noi și proaspete ca o condiție ca aceea biserică să fie atât relevantă cât și să atraga atât pe cei care nu fac parte din nicio biserică cât și numărul în creștere al celor care au parasit biserica.

Contextul post-comunitate

Lumea vestică a fost descrisă ca „Noua Societate Rețea“. Într-o astfel de societate locația devine mai puțin importantă ca „fluxul”, abundența. Cu alte cuvinte, lucrurile care vor contura o societate vor fi reprezentate de: abundența de informații, contactele, natura legăturilor stabilite, tehnologii și capital. Internetul este exemplul nostru clasic. Există legătură între tot și toși. Singurul pilot este motorul de căutare. Rețelele de contacte sunt create, iau ființă prin el (camerele de chat, blog-urile, etc) iar prietenii sunt cultivate electronic (de obicei via poșta electronică sau mesaje pe rețele sociale). Tehnologia informațiilor, Internetul, revoluțiile tehnologice în domeniul transportului și telecomunicațiilor, economice, putere globală în creștere și piețe competitive au creat deopotrivă „satul global”. Rețeaua nu a înlocuit comunitatea ci a definit-o. Comunitățile sunt în principiu, rețele ale comunităților în cadrul comunităților. Așa cum afirma și Ulrich Beck, „să trăiești într-un singur loc nu mai înseamnă să trăiești împreună, iar a trăi împreună nu mai înseamnă să trăiești în același loc”¹¹. Martin Albow susține aceeași temă, „în zilele noastre este posibil ca oameni care locuiesc pe aceeași stradă să aibă relații trecătoare cu un vecin dar o relație adevărată cu o

¹¹*Mission-Shaped Church, Church House Publishing, 2004, p. 6..*

persoană aflată la celălalt capăt al lumii.”¹²

Numai locația geografică nu va mai putea să fie privită ca o bază decisivă, determinantă a comunității. Mai degrabă, oamenii definesc comunitatea lor prin prisma slujbei, a prietenilor și a timpului liber, rețeaua lor. Localitatea, locul și teritoriul își păstrează semnificația însă în loc să fie considerate factorul predominant al unei comunități ele vor forma un strat din labirintul complex. Oamenii mai degrabă vor aparține „locurilor” decât unui loc; „rețelelor” decât unei comunități.

Plantarea de biserici trebuie să ia în serios nevoia de a dezvolta modele ale procesului de plantare ce folosesc rețeaua relațională ca și instrumentul evanghelic cheie. Marea Britanie în ultima decadă a experimentat o perioadă de creștere în biserici în casă și de biserici celulă deloc lipsită de importanță. Probabil că modelul nostru predominant din vest, cel de biserica fondatoare – biserica noua în plantare de biserici, trebuie completat de către alte modele ce se concentrează pe societatea de rețea.

Contextul post-european

Europa a fost întotdeauna o comunitate multiculturală alcătuită din oameni, limbi și grupuri culturale. Cu toate acestea în mod contestabil având o economie globalizată, grupuri de oameni și populații în transit, numărul crescut al migrațiilor și imigranților precum și expansiunea continuă a Comunității Europene, Europa a devenit o „piață internațională la scară mică” și un fenomen multi-cultural nefiind paralel cu nici un alt punct din istorie. Oamenii locului sunt într-un număr îngrijorător răspândiți iar multe alte grupuri li se adaugă. În trecut continentul

¹² Ibid.

European a putut fi descris ca un amestec de culturi și oameni. Acum țările europene însele (luate și individual) se luptă cu implicațiile faptului de a fi multiculturale, multi-etnice și având multe credințe în feluri unice și de neimaginat acum câteva generații în urmă. Afluența mișcării de-a lungul Uniunii Europene schimbă continuu identitatea culturală a națiunilor. În momentul stabilirii contextului de plantare de noi biserici trebuie recunoscut și confruntat acest context fapt ce implică următoarea constatare: bisericile noi ar trebui să fie create pentru a reflecta societatea nouă.

Pe scurt: dacă ar fi să plantăm biserici sănătoase în Europa acestea ar trebui să fie informate despre context. Este foarte important contextul imediat, apropiat însă în contextual vestic European există cel puțin patru factori culturali de care ar trebui să ținem cont și care ne formează înțelegerea noastră precum și practica în procesul de plantare de biserici – asta în cazul în care dorim să avem un început bun, relevant și biserici puternice. Acești factori culturali sunt: contextul post-creștin, cel postmodern, contextul post-comunitate și contextul post-european.

Contextul teologic (o abordare Wesleyană)

Aș dori să susțin toate confesiunile care plantează biserici având la bază îngrijorarea misionară; nu doresc să susțin nici o gândire exclusivistă sau sectariană. Cu toate acestea, a fost ridicată întrebarea: există vreo abordare Wesleyană în procesul de plantare a unor biserici sănătoase? Nu cred că există o modalitate, o cale specifică Wesleyană sau chiar Nazarineană de a planta biserici noi. Cercetarea mea asupra acestui subiect nu a condus la niciun rezultat unic în tradiția Wesleyană ce nu s-ar regăsi și în alte cercuri teologice în ceea ce privește felul și motivul pentru care sunt începute biserici noi.

Plantarea de biserici este înrădăcinată în îngrijorarea, grija evanghelică și misionară. Multe confesiuni împărtășesc Marea Însărcinare ca și chemare, împreună cu concepte misionare și teologice ca motivație și justificare pentru plantarea de biserici. Este corect să spunem că numai în ultimii 20 de ani reflecția teologică a fost considerată ca parte a procesului de plantare de biserici. Eu consider acest aspect foarte folositor. În același timp sunt îngrijorat de faptul că în confesiunea noastră nu se regăsește suficient echilibru între experiența de plantare de biserici și reflectarea teologică. În opinia mea, comparativ cu alte biserici nici Nazarinienii nici Wesleyenii nu au o apreciere mare și înțelegere considerabilă a bazei teologice pentru plantarea de biserici.

Se poate observa și cazul în care nu există modele Wesleyene distincte de plantare de biserici. Dacă ar fi să luăm în considerare cele patru modele majore de plantare (catalizatorul-pionier, biserica fondatoare - biserica nouă, celula sau biserica în casa, centrul urban de lucrare, noi modalități de exprimare a bisericii, multi-congregatională, etc) vom descoperi că majoritatea confesiunilor au o expresie a tuturor modelelelor enumerate iar multe dintre acestea pot fi regăsite în cercurile Wesleyene. Nu există probă prin care se poate sugera, chiar cu modelele de plantare de biserici, că modelul Wesleyan este unic datorită doctrinei teologice și convingerii.

Deși cei cu tradiție Wesleyană nu dețin un model distinct sau metodă deosebită de plantare de biserici, „etosul” procesului de plantare (ADN-ul) ar trebui să reflecte un miez, epicentru al doctrinei Wesleyene. Ar trebuie să ne gândim la mai degrabă la *plantarea de biserici Wesleyene decât la modul Wesleyan de plantare de biserici.*

În ce fel ar trebui ca ADN-ul să fie o componentă de bază chiar de la începuturile plantării de biserici cu adevărat Wesleyene? Nu putem să plantăm o astfel de biserică decât dacă are de la început cele cinci componente esențiale ale ADN-ului.

Integritate și transparență

O biserică Wesleyană va avea o dorință moștenită de a întrupa atât transparența cât și integritatea ca parte definitorie a etos-ului ei. Putem să numim acesta „sfințenie în Domnul” sau „sfințire pe deplin” sau „desăvârșirea creștină” sau „dragoste desăvârșită” sau „botezul cu Duhul Sfânt” dacă doriți. O astfel de biserică își va dori întotdeauna să creeze un ADN al integrității și transparenței ca și ajutoare pentru a reflecta din toată inima asemănarea cu Hristos în toate aspectele vieții sfinte. O biserica nouă a Nazarineanului ar trebui să dețină o înțelegere clară asupra necesității de subliniere și întrupare a chemării lui Dumnezeu la curățire și consacrare/dedicare, la dăruire din toată inima lui Dumnezeu și aproapelui, subliniind puterea dinamică a Duhului Sfânt la naștere, curățire, convingere și împuternicire a unei noi comunități de credință. Biserici sfințite devenind biserici sănătoase. O biserică sfântă este una sănătoasă.

Valoare universală

O biserică Wesleyană va avea o dorință moștenită de a împărtăși vestea cea bună despre Isus cu toți oamenii indiferent de vârstă, rasă, genul, statutul social al acestora deoarece în mod fundamental biserica îmbrățișează aspectul universal al Evangheliei iar Isus este salvatorul universal. O pulsație instinctivă într-o nouă biserică a Nazarineanului este reprezentată de credința că Dumnezeu iubește întreaga lume și că toți au ocazia de a veni la Isus Hristos. Biserica va ținti către

exemplificarea prin proclamare și prezentarea Evangheliei tuturor oamenilor.

Transformarea socială

O biserică Wesleyană va avea o dorință moștenită de a aduce transformare socială contextului său și comunității. Noua biserică, de la concepere, va privi în afară și va fi implicată în lucrarea întrupare care urmărește să transforme comunitatea sa. John Wesley afirma: „Evanghelia lui Hristos nu cunoaște o anume religie ci socialul; nu doar sfințire ci sfințirea socială”¹³ – iar apoi el exemplifica această convingere prin munca sa în folosul celor săraci, celor înlănțuiți, înrobiți, întemnițați, analfabeți și celor cu dependență. Cei care urmează conform învățăturilor lui Wesley, sunt cei care lucrează cu trupul și sufletul oamenilor și provoacă structurile sociale, culturale, economice și chiar politice ce crează, manifestă, ajută starea de păcat. O biserică Wesleyană va dori să acționeze ca un agent al transformării, întâmpinând Împărăția lui Dumnezeu. Sfințenia nu este doar un act de pietism personal și nici măcar unul al comunității. Nu se poate situa mai prejos de creația de integritate și transparență în cadrul, cuprinsul unei comunități mărite și „compuse” social.

Un loc pentru cei marginalizați

Când a fost întemeiată Biserica Nazarineanului o trăsătură precumpănitoare și fundamentală nazarineană a fost- și încă este- lucrarea către cei marginalizați din cadrul societății noastre. Fondatorul, Phineas Bresee a ales numele „Biserica

¹³ *Lucrări* (Emory edition), VII, p. 593

Nazarineanului” pentru a sublinia solidaritatea bisericii cu societatea urbană foarte săracă. El a afirmat

„Prima minune ce s-a petrecut după botezul cu Duhul Sfânt a fost către un cerșetor. Asta înseamnă că primul lucru pe care biserica ce a primit botezul cu Duhul Sfânt ar trebui să-l facă ar fi îndreptat către săraci; misiunea ei este pentru cei care sunt cel mai jos situați oameni pe scara societății; că darurile sale sunt pentru cei ce au cea mai mare nevoie de ele. Pe măsură ce Duhul era deasupra lui Isus de a predica Evanghelia săracilor așa și Duhul Său este deasupra noastră pentru a face întocmai.”¹⁴

Fie că suntem în oraș sau într-un context urban, rural sau de suburbie ADN-ul bisericii Wesleyene se va angaja, se va implica în lucrarea pentru cei marginalizați.

Optimism

O biserică Wesleyană își amintește că Isus lucrează pentru a pregăti calea pentru ca Evanghelia să fie primită. Adesea nazarinenii numesc acest lucru „harul premergător”. Bisericele noi sănătoase Nazarinene vor păși într-o comunitate având încrederea că harul Domnului Isus este deja prezent și la lucru în aceea comunitate. Decât să credem că noi suntem cei care aduc Evanghelia comunității sau contextului noi trebuie să conștientizăm că Isus a mers înaintea noastră în fiecare inițiativă de plantare de biserici. În acest „optimism al harului” Wesleyan

¹⁴ Phineas Bresee, Aceasta este luată din revista *Mesagerul*, nr din 12 Septembrie, 1901, așa cum apare citat în cartea lui Harold I. Smith, *The Quotable Bresee*, Beacon Hill Press, 1983, pg.167

(așa cum îl numesc eu) avem credința și așteptăm ca Dumnezeu a pregătit calea pentru lucrarea Sa, Biserica și Evanghelia Sa.

În concluzie, deși s-ar putea să nu descoperim o cale specială Wesleyană de a planta o biserică sau gânduri profunde în teologia Wesleyană despre acest subiect este totuși esențial ca ADN-ul noii biserici să includă integritate și transparență, valori universale, transformare socială, o chemare către cei marginalizați și o credință în optimismul harului. Așa cum am afirmat mai devreme ar trebui să ne gândim *mai degrabă la plantarea de biserici Wesleyene decât la modul Wesleyan de plantare de biserici*.

Contextul biotic (plantarea de biserici sănătoase)

Este o mare diferență între a planta o biserică și a planta o biserică sănătoasă, așa cum a fost arătat în cartea dr. Bill Sullivan, *Plantarea bisericilor*, care a fost republicată cu titlul *Începerea unor noi biserici puternice*. Mi se pare interesant că, în ultimii ani, biserica Saddleback din Orange County, California, Statele Unite, conducerea bisericii având ca lider pe Rick Warren, au renunțat la fraza „creșterea bisericii” înlocuind-o cu „biserica sănătoasă”. Warren afirma: „Cred că problemă-cheie a bisericilor secolului douăzeci și unu va fi *sănătatea* bisericii, nu creșterea ei.”¹⁵ Cred că aceasta este o temă semnificativă care apare în cadrul cultelor care s-au dedicat în totalitate teoriei creșterii bisericii și practicii.

¹⁵ Rick Warren, *Biserica Condusă de Scopuri: Creșterea ei fără compromiterea misiunii și a mesajului*, 1995. Versiunea în limba română publicată și sub titlul *Biserica – O Pasiune, O Viziune*, Oradea: Life Publishers International, 2005. p. 19.

Poate că în contextul nostru European, munca de pionierat a lui Christian Schwartz făcută în cadrul mișcării și lucrării sale *Dezvoltarea Naturală a Bisericii*¹⁶, ne oferă o strategie pentru dezvoltarea comunităților sănătoase. Conform lui Schwartz, aceasta se va întâmpla dacă ridicăm barierele care stau în fața sănătății și încorporăm caracteristici cheie și principii care stimulează sănătatea. Prin cercetare amplă Schwartz identifică în primul rând caracteristici cheie a bisericii sănătoase și numește 8 caracteristici pe care le-a identificat ca fiind prezente într-o biserică sănătoasă.

1. Conducere care împuternicește
2. Slujire orientată pe daruri
3. Spiritualitate pasionată
4. Structuri funcționale
5. Serviciu de închinare inspirator
6. Grupuri mici integratoare
7. Evanghelizare orientată pe nevoi
8. Relații bazate pe dragoste

Cercetări recente au adăugat alți indicatori de sănătate care includ:

9. Viziune și direcție
10. Învățătura biblică sănătoasă
11. Implicare cu tineri și copii
12. Structuri care să aibă răspundere
13. Aplicarea disciplinei blând dar fermă
14. Relevanță culturală
15. Echipare și pregătire făcută cu intenție

¹⁶ Christian A. Schwartz, *Dezvoltarea Naturală a Bisericii: Un ghid al celor opt trăsături esențiale ale unei biserici sănătoase*, 1996. Versiunea în limba română: Timișoara: Impact Media, 2002.

- 16. Rugăciune vibrantă
- 17. Crearea intenționată de ucenici
- 18. Tranziția liderilor și dezvoltare

Când vorbim despre biserici sănătoase, trebuie să luăm în considerare creșterea, dezvoltarea, maturitatea, procesul de devenire, transformarea continuă, călătoria spre sfințenie și întregire. Trebuie să îmbrățișăm dezvoltarea continuă spre maturitate ca una din componentele ADN necesare. Bisericile sănătoase trebuie să se dezvolte și să progreseze; fiecare comunitate a bisericii se află într-o călătorie continuă de dezvoltare a credinței. Aceasta înseamnă că bisericile sănătoase privesc în mod constant la Duhul Sfânt pentru reînnoire și reformare, împuternicire și schimbare, un echilibru între tradiție față de relevanța culturală, pentru curaj de a promova ceea ce ai fără a pierde credința și comportamentul, pentru implicare în a ajunge la oameni acolo unde sunt ei cu adevărat fără a deveni ceea ce ei sunt, pentru a dezvolta o comunitate strâns legată dar care nu privește doar la nevoile proprii, pentru a fi relevanți din punct de vedere al contextului fără a fi conduși de realitatea din jur. Chiar dacă nu ne place strategia și modelul adus de Rick Warren și biserica Saddleback, putem cel puțin aprecia accentul pe stabilirea noilor biserici care echilibrează în mod intenționat toate scopurile lui Dumnezeu. Așa cum Warren spunea, o biserică sănătoasă: ¹⁷

va crește mai călduroasă prin părtășie;

va fi profundă prin ucenicizare

mai puternică prin închinare

se va lărgi prin lucrare

se va mări prin evanghelizare

A echilibra scopurile lui Dumnezeu pentru biserică va crea o biserică sănătoasă.

Pe lângă numirea celor 8 caracteristici de calitate (la care am adăugat alte 10), Schwartz identifică alte 6 principii de dezvoltare sănătoase, care spune el, aparțin unei biserici sănătoase. Termenii folosiți de el sunt enunțați mai jos, urmați de descrierea lor în limbajul mai simplu, pus în paranteză, pentru a clarifica sensul lor.

1. Interdependentă (a înțelege cum și de ce lucrează împreună lucrurile)
2. Multiplicarea (a înțelege cum și de ce lucrurile trebuie să se reproducă)
3. Transformarea energiei (a înțelege de ce lucrurile negative pot fi schimbate în lucruri pozitive)
4. Multifuncționalitatea (a înțelege cum anumite sarcini pot să servească unui număr diferit de scopuri)
5. Simbioza (a înțelege cum diversitatea și unitatea pot fi ambele incluse)
6. Funcționalitatea (a înțelege dacă un anumit lucru merge sau nu)

Chiar dacă sunt exprimate mai tehnic, aceste principii ne ajută să identificăm subiecte și doctrine esențiale pentru sănătate și dezvoltare. Pruncul pe care Schwartz îl ridică poate fi exprimat în întrebări practice de către plantatorii de biserici și pastori în bisericile existente:

Care sunt principiile care crează și mențin viața, cum le dezvoltăm în cadrul organismului viu al bisericii? Care sunt barierele care împiedică sănătatea și dezvoltarea și cum urmează să fie tratate dacă biserica urmează să se dezvolte spre maturitate? Ce poate să îmbolnăvească o biserică și care este remediul pentru acea boală? Ce trebuie să punem în aplicare pentru a dezvolta oameni printr-un proces al vieții de maturitate și creștere și cum

va avea loc aceasta într-un mod relevant, captivant și în mod intenționat? Întrebările pot continua, dar dacă urmează să plantăm biserici sănătoase, trebuie să abordăm în mod serios problemele legate de durabilitatea bisericii. Într-adevar, aceasta trebuie să fie o provocare continuă și captivantă care antrenează eforturile, energiile și voința noastră și mărește credința noastră.

CONCLUZIE

Ce am învățat despre o abordare Wesleyană la plantarea bisericii și dezvoltarea bisericii în Europa? Dați-mi voie să sugerez 10 puncte practice care ne pun pe drumul cel bun pentru plantarea de biserici sfinte și sănătoase:

10 PUNCTE PRACTICE

1. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie să fie contextualizate local în orice moment.
2. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie să aibe o bază teologică și misiologică.
3. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie să păstreze mereu principiile sale, dar să le exprime la momente potrivite.
4. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie de la început să aiba în mod intenționat ADN-ul Wesleyan.
5. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie să cuprindă și proclamarea și prezenta.
6. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie să fie echilibrate concentrându-se pe toate scopurile lui Dumnezeu.
7. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie să implementeze strategii pentru dezvoltarea bisericii și a oamenilor.
8. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie să caute să dezvolte oamenii printr-un proces de viață.
9. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie în mod intenționat să fie deschise către reînnoire, reformare și schimbare.
10. Noile biserici a Nazarineanului sănătoase trebuie să recunoască faptul ca deși unii sădesc și alții udă...

Dumnezeu e cel care face să crească!

1.6 – DECLARAȚIE REZUMAT

Ipoteze de bază ca fundal pentru plantarea de biserici: aplicații lingvistice în contextual post-creștin

1. Dumnezeu lucrează mereu ca un misionar pentru întreaga lui creație. Scopurile și planurile lui sunt pentru reconcilierea tuturor lucrurilor.
2. Biblia povestește această MARE poveste dar o exprimă într-un mozaic și matrice de date istorice și povești biblice legate între ele.
3. Misiunea continuă a lui Dumnezeu în lume cheamă biserica în fiecare generație să se identifice și să răspundă misiunii sale.
4. Povestea lui Dumnezeu este trăită și exprimată în contexte reale de misiune din generație în generație, din națiune în națiune, din cultură în cultură, din subcultură în subcultură, din comunitate în comunitate, din oameni în oameni și din persoana în persoana.
5. Noi lucrăm mereu în interdependentă între scopul universal al lui Dumnezeu și cadrul (contextul) nostru particular. Misiunea este întotdeauna un angajament cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, în situații și cadre din viața reală.
6. Noi suntem un partener în misiunea lui Dumnezeu. Noi nu suntem acel „ceva” ci suntem „o parte importantă din acel ceva”. Și alții sunt de asemenea parte din aceasta!
7. Nu este doar un singur context de misiune, ci contexte în contexte (multi-contexte).
8. Acest modul ne va ajuta să examinăm contexte generale și specifice în care trebuie întotdeauna să fie o relație cu universalitatea scopurilor misionare ale lui Dumnezeu.

SECȚIUNEA II

APLICAȚII PRACTICE

2.1 – METODE PRACTICE PENTRU PLANTAREA DE NOI BISERICI

DEZVOLTAREA UNEI INIȚIATIVE NOU ÎNCEPUT

Aplicații practice pentru Biserica Nazarineanului în context european

Declarația de misiune Nou Început

„Nou Început” este un efort **intenționat** de a echipa Biserica Nazarineanului cu strategie Nou Testamentală despre începerea de noi biserici puternice în vederea câștigării oamenilor pentru Hristos. Nou Început poate ajuta bisericile să sponsorizeze biserici noi puternice. (Biserica Nazarineanului Internațională)

Cum este proiectată o lucrare Nou Început

O lucrare este numită ca Nou Început printr-un proces de recunoaștere formală de către district (și de Biserica Nazarineanului Generală). Acest proces începe cu „ideea inițială” și se încheie cu „înființarea oficială” a noii biserici și implică următorii pași cheie:

1. Ideea Nou Început
2. Planul Nou Început
3. Recunoașterea districtuală Nou Început (Biserica generală)
4. Sprijin districtual Nou Început (de exemplu finanțe, instruire, resurse, echipare)

5. Dezvoltarea Nou Început a unei noi biserici
6. Organizația oficială

Cum este formulată o idee Nou Început în vederea obținerii Recunoașterii districtuale

Pentru ca denumirea Nou Început să fie conferită de district și astfel să fie oficial sprijinită, un plan Nou Început trebuie să fie formulat și prezentat Comitetului Districtual de Evanghelizare (CDE). Planul trebuie să conțină următoarele elemente:

1. Propunerea de lucrare Nou Început
2. Sprijinul inițial al lucrării Nou Început (din partea unor persoane sau prin sponsorizarea bisericii)
3. Locația pentru Nou Început
4. Studiul demografic inițial al zonei vizate
5. Profilul oamenilor care sunt vizați în zonă
6. Studiul despre bisericile și lucrările existente în zonă
7. Date despre contacte și oportunități deja stabilite în zonă
8. Date despre grupuri și oameni care s-au oferit voluntar să ajute
9. Date despre entuziasmul bisericii sponsorizate și/sau a pastorului
10. Obiective pe termen scurt și pe termen mediu pentru materializarea viziunii
11. Planificarea în timp inițială cu detalierea pașilor importanți în lansarea proiectului, incluzând fazele specifice și măsurabile ale dezvoltării
12. Bugetul necesar pentru demararea și susținerea proiectului, incluzând orice sumă primită deja sau care probabil se va primi
13. Programul inițial al lucrării care va demara Nou Început, incluzând metode și instrumente pentru atingerea rezultatelor dorite

14. Dacă pastorul lucrării Nou Început păstorește deja o biserică, include modul în care cei implicați înțeleg slujirea în cele două biserici.

Recunoșterea districtuală și sprijinul Nou Început

După ce cererea pentru lucrarea Nou Început a fost primită având un raport cu informațiile de mai sus și aprobată de Comitetul Districtual de Evanghelizare, superintendentul districtual va facilita:

1. Orice recomandări specifice
2. Evaluările necesare
3. Instruire și echipare
4. Fonduri inițiale
5. Proceduri de mentorare și încurajare
6. Proceduri de evaluare continuă și responsabilitate
7. Altele

2.2 – PLANTAREA DE BISERICI: CONVINGERI, CONTEXT ȘI CONSTRÂNGERI

Tipul de biserică ce va rezulta în final depinde de interacțiunea a trei factori:

1. *Convingeri*
2. *Context*
3. *Constrângeri*

Convingeri

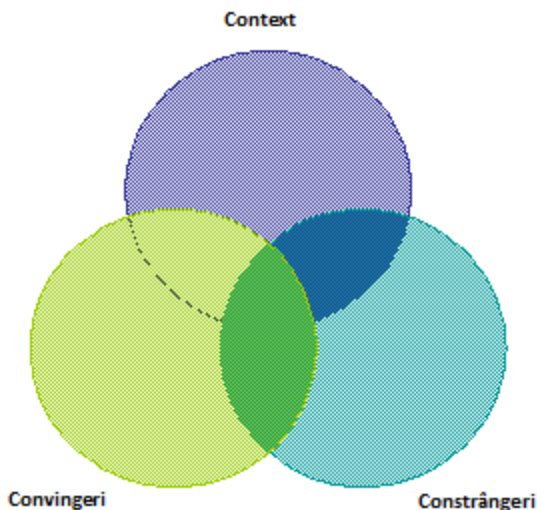
- Ce viziune aveți pentru noua biserică?
- Diagrama/imaginea despre cum va arăta biserica (nu clădirea!!!).
- Ce ethos va avea biserica?
- Ce valori fundamentale sunt cu adevărat esențiale?

Context:

- Care este contextul pe care vi-l imaginați că îl va avea noua biserică?
- Cum s-ar putea afla mai multe informații despre contextul în care biserica urmează să fie plantată.
- Care este diferența dintre plantarea de biserică și clonarea de biserică?
- Cum și de ce va influența contextul noua voastră biserică?

Constrângeri:

- Care sunt constrângerile voastre prezente în ce privește începerea unei noi biserici?
- Care sunt constrângerile tale personale?
- Care sunt constrângerile care țin de resurse sau finanțe?
- Cum veți aborda aceste constrângeri? Sau cum s-ar putea începe să abordați aceste constrângeri?

Plantarea de biserici aduce împreună interacțiunea contextului, convingerilor și constrângerilor și modelează în mare cum va arăta noua biserică și ceea ce va face. Este vital pentru echipa de plantare de biserică să determine toate aceste trei aspecte și modul în care le vor integra. Convingerile sunt legate de contextul în care biserica este plantată? Contextul pune constrângerile pe ceea ce poate sau pe ceea ce nu poate fi făcut? Oare constrângerile profită de convingeri? Echipa trebuie să discute aceste trei componente în lumina viziunii, valorilor, ethos-ului și planurilor de acțiune ÎNAINTE să înceapă plantarea bisericii.

Cum descoperi care este contextul?

Există cinci componente de bază ale studiului unei comunități care te ajută să identifici cum este comunitatea pe care vrei să o slujești.

1. Observarea
2. Conversația

3. Investigarea
4. Interpretarea
5. Aplicarea

Observarea:

- Cum veți observa comunitatea?
- Care sunt unele dintre lucrurile pe care le veți observa?
- De ce este importantă observarea?

Conversația:

- Cu cine din comunitatea în care vreți să plantați biserica veți purta conversații?
- Cum veți purta conversațiile?

Investigarea:

- Cum veți realiza investigarea practică și studiul comunității țintă?
- Ce altceva ați vrea să studiați și de ce?

Interpretarea:

- Pe baza informațiilor pe care le-ați primit, aveți nevoie să realizați PROFILUL COMUNITĂȚII astfel încât să aveți o imagine fidelă a comunității pe care doriți să o slujiți.
- Ce principii/idei veți folosi pentru a vă asigura că interpretarea voastră este cât mai corect posibil?

Aplicarea:

- Crearea profilului trebuie să vă conducă la acțiune! Ceea ce veți face trebuie să fie corelat cu ceea ce ați descoperit! Folosiți studiile de caz pentru a răspunde la întrebarea: Ce tip de lucrare veți oferi în acest context?

2.3 – CALEA DE URMAT: O CONCLUZIE PRACTICĂ

10 indicii folositoare pentru calea de urmat

În timp ce ne gândim la dezvoltarea de biserici noi și relevante în contextul nostru, sunt câteva indicii pe care să le reținem.

1. Rugăciune și sprijin.

Rugăciunile comunității bisericii sunt esențiale. Biserica care dorește să planteze biserici noi, relevante trebuie să se dedice rugăciunii și să caute călăuzirea lui Dumnezeu legat de ceea ce trebuie să facă. Cei care vor să înainteze în acest proces trebuie să petreacă momente de rugăciune speciale. Sunt necesare călăuzire, direcție și dependență de Dumnezeu.

2. Alte persoane care ascultă de Dumnezeu.

Pe lângă rugăciune, ar trebui să ascultăm la ceea ce alți oameni aud că Dumnezeu le spune lor. Biserica ar trebui să cheme la discuții pentru plantarea noii biserici (cei care sunt cu adevărat seriosi în aceasta lucrare) să se roage și să discute unii cu alții „ce ne spune Dumnezeu”?

Aceasta nu se dorește a fi o sesiune de planificare sau o întâlnire strategică ci o cercetare generală a sufletului a ceea ce Dumnezeu spune altor oameni. Ne spune Dumnezeu ceva din Biblie? Ne spune Dumnezeu ceva prin oamenii din comunitate? A pus Dumnezeu idei sau poveri în inimile noastre?

3. Legături

Este vital ca noile biserici să rămână conectate, dedicate și să răspundă față de întregul trup al lui Hristos. Și este vital ca întregul trup al lui Hriston să sprijine, împuternicească și să se roage pentru aceste noi biserici. Orice decizie este luată legat

de ceea ce o biserică ar putea și ar trebui să facă, este o decizie vitală este la început astfel că pionierii schimbării sau liderii noilor biserici sunt responsabili și sunt parte din trupul bisericii locale!

4. **Recunoaște două pericole evidente**

Este pericol în a gândi ca totul trebuie să fie nou ! Există pericolul în gândirea noastră că totul trebuie să fie nou astfel că aruncăm copilul din albie împreună cu apa. Este nevoie de noi moduri de lucru dar principiile și practicile care au rezistat testului timpului au ceva să ne învețe.

Este de asemenea un pericol de a rămâne cu ceea ce este vechi care transformă biserica în fosilă. Totul poate dispărea la fel ca dinozaurii. A opune rezistență și a refuza lucruri noi duce la dispariție.

5. **Obține ordinea corectă a acțiunii**

Sunt necesari cinci indicatori practici pentru a începe o biserică nouă, relevantă:

- Descoperiți ceea ce deja cunoașteți. Faceți un inventar a ceea ce aveți.
- Faceți o cercetare prealabilă. Pregătiți un grup de lucru mic (3-5 persoane) să exploreze în detaliu discuțiile care deja au început și posibilitățile pentru o nouă biserică.
- Ascultați cu mai mare atenție. Aceasta înseamnă că grupul de forță ar trebui să se întâlnească cu părțile interesate pentru a discuta despre idei, viziune și posibilitati. Rugăciune, reflecții și multe discuții sunt necesare. Dacă grupul de forță are deja idei sau viziune, acum trebuie să asculte ceea ce alții au de spus.
- Reflecți și puneți la încercare chemarea lui Dumnezeu. Începeți să explorați acțiunile posibile, poate puteți pune în aplicare o activitate și observați ce se întâmplă. Este

folositor și necesar să puneți în practică idei fără a avea un angajament total față de acea idee.

- Făcând anumite teste, acționează asupra a ceea ce ar putea fi făcut ca o direcție pentru o perioadă mai lungă, poate de-a lungul unui an sau mai mult.

6. Începe de la margine nu de la mijloc.

Nu începe prin a întreba „cum putem să atragem noi oameni la ceea ce facem aici?” sau „Cum putem să schimbăm congregația actuală astfel încât să se reînnoiască și să devină relevantă?” Noi manifestări ale bisericii funcționează bine dacă acestea încep la margine și dau naștere unor noi lucruri pe lângă biserică și în afara bisericii existente. Scopul este de a forma o echipă din 3-5 persoane cărora li se dă permisiunea de a experimenta pe margine să creeze o nouă comunitate a bisericii. A da naștere unei noi biserici pe lângă cea existentă este o strategie mai sigură și mai rațională decât cea de a încerca să schimbăm pe toți să fie diferiți. Nu va funcționa! Începe de la margine nu de la centru.

7. Obține cât mai multe modele și resurse posibile

Aceasta ar trebui să includă:

- Procurați documentare și prezentați-le în cadrul serviciilor regulate de închinare pentru a explica despre ce e vorba.
- Procurați modele și mostre pentru congregație
- Folosiți resursele menționate în acest document.
- Alăturați-vă grupurilor existente (unde puteți învăța din alte istorisiri într-o comunitate care învață)
- Instruiți-vă potențialii plantatori de biserică

8. Angajamentul inițial pentru unii

Trebuie să realizați că toate lucrurile noi care se nasc cer angajament și timp. Dacă noua expresie a bisericii trebuie să

se nască, atunci se cere câtorva oameni să facă din aceasta angajamentul inițial al bisericii și aceasta nu trebuie să fie tratată ca un program oarecare în cadrul bisericii.

9. Folosește alți consultanți să vă ajute în a da o anumită formă și a conduce procesul

Nu trebuie să faceți aceasta singuri. Consultanți misionari ca organizația MOMENTUM Uk Ltd (Un Partener activ al Bisericii Nazarineanului în procesul de plantare de biserici în regiunea Eurasia) poate servi pentru a ajuta o biserică printr-un proces de acest fel.

10. Încearcă

Nu fiți prea intimidați. Dacă se dorește a se realiza ceva trebuie să fie asumate cateva riscuri. Conduc de principii în acest document și înțelepciune și experiența în alte documente pășește mai departe și încearcă. Nu te împotmoli în structuri organizaționale și interdicții. Păstrează de la început totul simplu. Încearcă! Lucruri bune se întâmplă atunci când încerci! (Alan Webb)

